

Folketingets Retsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 7. januar 2009

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail ism@ism.dk

CHC/ J.nr. 2009-8814

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. november 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 226 (REU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær

Spørgsmål nr. 226:

"Kan ministeren oplyse, hvilke rettigheder bedsteforældre har for at få samvær med deres børnebørn i sager, hvor barnet er frivilligt anbragt uden for hjemmet?"

Svar:

I forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet skal kommunen vurdere, om barnet eller den unge har behov for at bevare kontakten til personer i netværket, herunder bedsteforældre (jf. lov om social service § 69, stk. 2). Kommunen skal således sørge for, at barnets eller den unges forbindelse til andre nærtstående end forældrene holdes ved lige i det omfang, det findes at være til gavn for barnet eller den unge. Kommunen har blandt andet adgang til at træffe afgørelse om, at en kontakt mellem barnet eller den unge og fx bedsteforældrene skal opretholdes, selvom forældremyndighedsindehaveren ikke ønsker det.

Hvis det anses for nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan kommunen afbryde forbindelsen mellem barnet eller den unge og de pårørende.

Den unge, der er fyldt 15 år, har mulighed for at klage over afgørelser om samvær med personer fra netværket, herunder bedsteforældre. Da bedsteforældrene ikke er part i sagen, er de ikke klageberettigede. De kan dog henvende sig til Ankestyrelsen, som har kompetence til at tage sager op af egen drift, og dermed kan vælge at gå ind i sagen på baggrund af henvendelsen fra bedsteforældrene.

Satspuljepartierne har i forbindelse med Barnets Reform indgået aftale om at styrke barnets muligheder for at opretholde kontakten til netværket, herunder til bedsteforældre. Med det kommende lovforslag om Barnets Reform foreslås det således, at barnet eller den unge skal have ret til samvær med forældre, søskende, bedsteforældre og øvrige familie og netværk. Det betyder, at barnet eller den unge skal høres og inddrages i beslutningen, og afgørelser om samvær skal træffes ud fra, hvad der er til barnets bedste. Det præciseres dermed, at samvær med familie, venner og andre i netværket er en del af den samlede indsats over for barnet, og at der skal lægges vægt på, at barnet eller den unge også på længere sigt har familie og netværk at støtte sig til, så barnet eller den unge kan bevare forholdet til for eksempel de bedsteforældre og søskende, der også i tiden inden anbringelsen har spillet en stor rolle i barnets liv.

Karen Ellemann

/ Lise Stidsen Vandahl